

பிள்ளைவேறாகாசாயி வைபவம்

கதை அமைப்பு : கீதாசார்யன்

சுத்திரம் : விஜயராகவன்

நம்பிள்ளை திருமாளிகையில் ஒருநாள் அவருடைய சிஷ்யரான திருஷ்ணன் என்கிற வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையின் தாயார் அவரை தண்டம் ஸமர்ப்பிக்க

உம்முடைய கிருஷ்ணியாக சிஷ்யமங்கலர் எப்படி உள்ளன? எல்லாரும் பாங்குதானே?

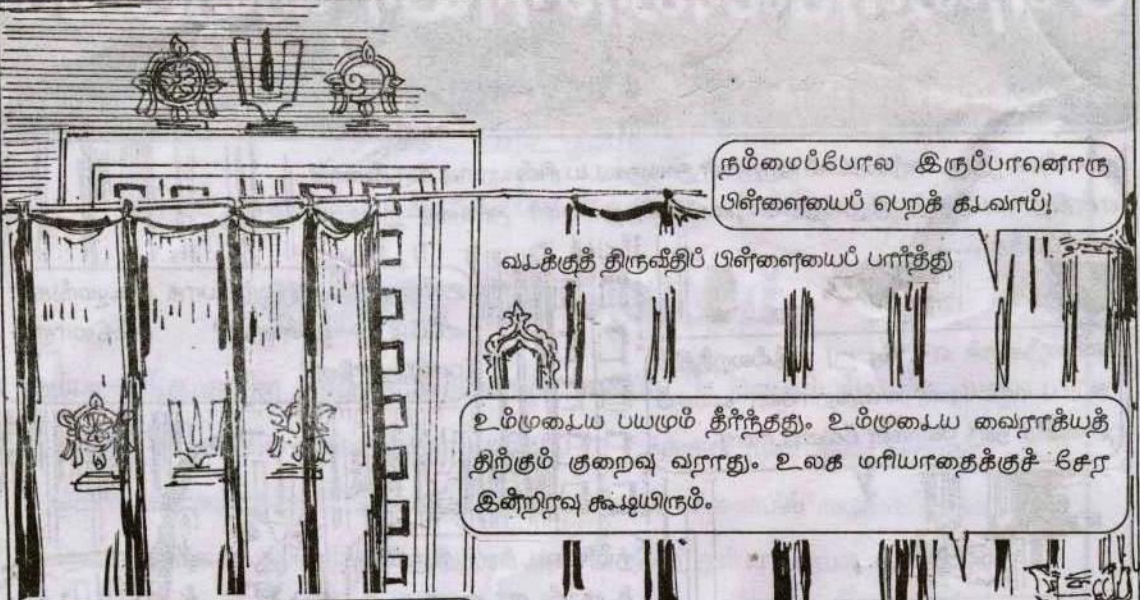
என்னத்தைச் சொல்லுது! இல்லறத்தில் ஈடுபடமாட்டேன் என்கிறானே! வம்சம் தழைக்க ஒரு பிள்ளை வேண்டாமா!

நம் வடக்குத்திருவீதி கிருஷ்ணையா சொல்லுகிறாய்?

வேறு யாரை நான் சொல்லப் போகிறேன்! அந்தப் பெண்ணும் வாழவேண்டாமா? தெவரிந்தான் அவனுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.



ஓ! இதுதானே விஷயம். நீர் சொகிக்க வேண்டா. ஒருநாள் தம்பதியரை அழைத்து வாரும். எல்லாம் சரியாகிவிடும்.

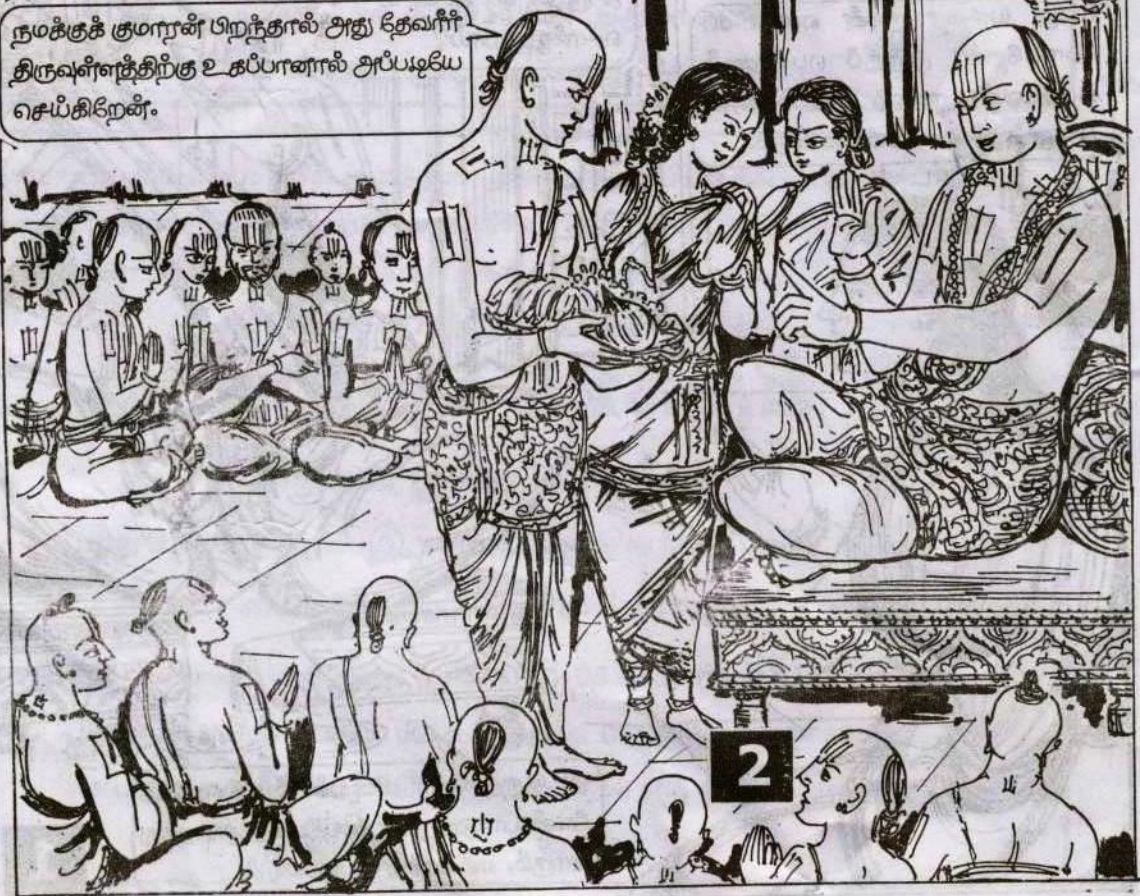


நும்மைப்போல இருப்பானொரு
பிள்ளையைப் பெறக் கூவாய்!

வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையைப் பார்த்து

உம்முடைய பயமும் தீர்ந்தது. உம்முடைய கைநாக்யத்
திற்கும் குறைவு வராது. உலக மரியாதைக்குச் சீர
இன்றிரவு கூடியிரும்.

நமக்குக் குமரன் பிறந்தால் அது தேவரி
திருவள்ளத்திற்கு உகப்பாளால் அப்படியே
செய்திரேன்.



அதன் பின் பன்னிரண்டாம் மாஸத்தில் கிரோதனவருஷம் ஐப்பசித் திருவொணத்தன்று வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளைக்கு ஒரு திருக்குமாரர் அவதரித்தார். பன்னிரண்டாம் நாள் நாமகரணத்தின்போது அக்குமாரருக்குத் தம்முடைய ஆசனாயருடைய திருநாமத்தையே கூட்டினார்.

அடியின் ஆசனாயருடைய அநுகூரணத் தினால் பிறந்தபடியால், அவருடைய திருநாமமான சீலாகாசனாயர் பிள்ளை என்ற பெயர் கூட்டுகிறேன்.



நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையை அழைத்து....



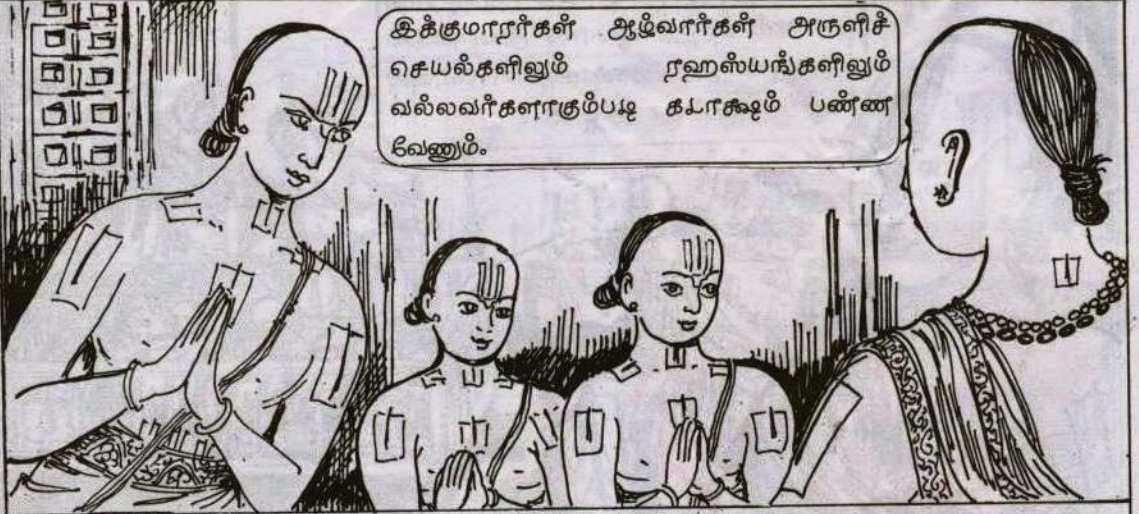
தேவரீர் திரு நாமம் சாத்த வேண்டும் என்ற ஈடுபாட்டால் அப்படிச் செய்து விட்டேன். கூடிய திருள வேணும்.



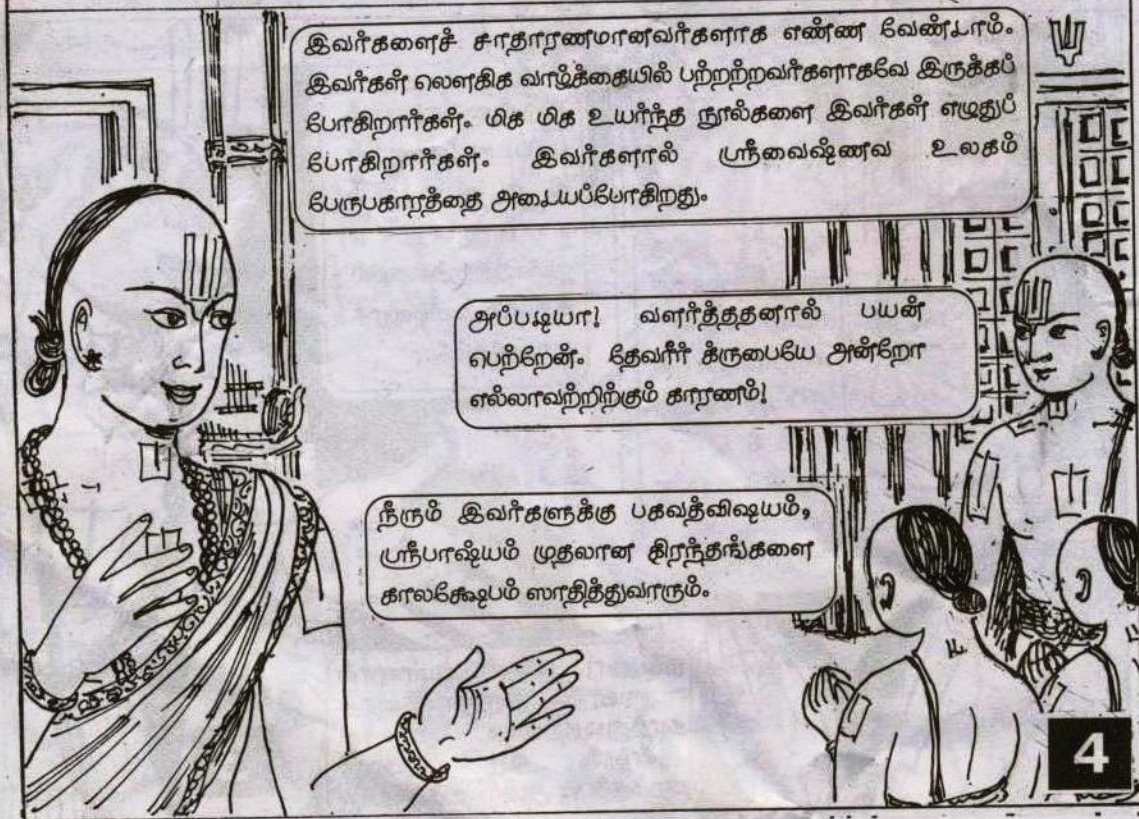
கிருஷ்ணரீர்! நாம் பெருமாள் திருநாமம் சாத்துவதாக நனைத்திருக்கையில் நீர் நம் பெயரைச் கூட்டிவிட்டீர்!

ஓஹோ! அப்படியானால் பெருமாள் திருநாமத்தைச் சாத்துவதற்காக உமக்கு கின்னும் ஒரு குமாரர் பிறக்கும்படி ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

அவர் ஆசீர்வாதப்படி பிள்ளைலொகாசாரியருக்கு ஒரு திருத்தம்பியார்
 அவதரிக்க, அவருக்கு அடிகியமணவாளப்பெருமாளீ (நாயனாரீ) என்று
 பெருமாளீ திருநாமத்தை நம்பிள்ளை சாதீதியருளினாரீ. இருவருக்கும்
 வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை பிராப்த காலங்களில் உபநயனம் முதலிய
 ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்து, நம்பிள்ளையிடம் அகையத்துச் சென்றாரீ.....



இக்குமாரரீகள் ஆடிவாரீகள் அருளிச்
 செயல்களிலும் ரஹஸ்யங்களிலும்
 வல்லவரீகளாகும்படி கபாஷும் பண்ண
 லெனும்.



இவரீகளைச் சாதாரணமானவரீகளாக எண்ண லெண்டாம்.
 இவரீகள் லௌகிக வாயுக்கையில பற்றற்றவரீகளாகலெ இருக்கப்
 போகிறாரீகள். மிக மிக உயரீந்த நூல்களை இவரீகள் எழுதுப்
 போகிறாரீகள். இவரீகளால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகம்
 பெருபகாரீத்தை அகையப்போகிறது.

அப்படியா! வளரீத்தனால் பயன்
 பெற்றீறீ. தீவரீரீ க்ருபைய அன்றீறா
 எல்லாவற்றீற்கும் காரணம்!

நீரும் இவரீகளுக்கு பகவதீவிஷயம்,
 ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான திரந்தீங்களை
 காலகீகூழ்பம் ஸாதீத்துவாரும்.

நம்பிள்ளையின் திருவாக்குப்படியே நம்பிள்ளைக்கும், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளைக்கும் பிறகு, பூநீவைவண்ணவ தரிசனத்தின் ஓராண்வடி ஆசாரியஸ்தானத்தைப் பிள்ளைலோகாசாரியர் அடைந்தார். அவரிடம் திருப்புகழியீயர், கூரகுலோத்தமதாஸர், திருக்கண்ணாபுத்தூர் பிள்ளை, விளாஞ்சொலைப் பிள்ளை, நாலூர்பிள்ளை போன்ற பலர் ஆசிரயித்தனர்.



இன்னும் பல்லாயிரவரும் பிள்ளைலோகாசாரியரின் கடாகூலத்திற்குப் பாத்திரமாகி, ஸகலார்த்தங்களையும் அறிந்து கொண்டு பொழுதுபோக்கினர்.

ஒருநாள் காஞ்சிபுரத்தில் மணப்பாக்கத்து நம்பி என்பவருடைய களவிலீட்டுவப்பெருமாளீர் சீஸவை ஸாதித்து, சில விசேஷ அர்த்தங்களை அருளிச்செய்து.....

உமக்குத் தஞ்சையிருப்பன சில அர்த்தங்களை யெ சொன்னோம். நீர் போய் திருவரங்கத்தில் வசித்துவாரும். மேலும் அர்த்தங்களை நாம் அங்கே உமக்கு உபதேசிக்கிறோம்.



தேவப்பெருமாள் திருவுள்ளப்படி திருவநங்கம் செரிந்த மண்ப்பாக்கத்து நம்பி, தமக்குத் தேவப் பெருமாள் அருளிச்செய்த அரித்தங்களை ஒருவரும் அறியாதபடி அனுசந்தித்துக் கொண்டு ஏகாந்தமான ஒரு (காடபுதியசிங்கர்) கோயிலிலே வசித்துவர, அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய பிள்ளை லோகாசாரியர் அவ்விடம் ஏகாந்தமாக இருக்கக் கண்டு, சில ரஹஸ்யார்த்தங்களைத் தம்முடன் வந்த சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினார். அவை ஶ்ரீதேவ தேவப் பெருமாள் தமக்கு அருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்தங்களாகவே இருப்பதைக் கோட மண்ப்பாக்கத்து நம்பி, உள்ளிருந்து வெளியே வந்து, பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி



மண்ப்பாக்கத்து நம்பி காஞ்சியில் நடந்தவைகளைக் கூற, தேவப்பெருமாளை பிள்ளைலோகாசாரியராக அவதரித்திருப்பதை சிஷ்யர்கள் அறிந்துகொண்டனர்.

பிள்ளையும் மணப் பாக்கித்து நம்பியை அபிமானித்தருளி, அவருக்கு அரித்த விசேஷங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் நம்பியைக் கனவிலை தேவப் பெருமாள் தோன்றி, இவ்வரித்தங்கள் பிற்காலத்தவர்களுக்கும் பயன்படும்படி ஒரு நூலாக எழுதச் சொல்லி நியமித்தார்.

நேற்று தேவப் பெருமாள் அடியைக் கனவில் தோன்றி, தேவரீர் சொல்லிவரும் அரித்தங்கள் மறைந்து போகாதபடி ஒரு கிரந்தமாக எழுதி வைக்கச் சொல்லி நியமித்தருளினார்.

அப்படியே செய்வாம். முன்பினார்கள் வசனங்களை யெனினும் இந்நூலை எழுதி பதிவசனமுடனும் என்றே இதற்குத் திருநாமமிடுகுவாம்.



பிள்ளைலாகாசாரியரும் அவர் திருத்தம்பி அடிகையம்மாள்வாள் பெருமாள் நாயனாரும் லௌகிக வாழ்க்கையில் விரக்தியுடன் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் கறவீழ்சுப் பீழ்ச்சாரிகளாகவே திகழ்ந்தனர். பகவத்பாகவத விஷயங்களிலேயே போது போக்கினர். அடிகையம்மாள்வாள் பெருமாள்நாயனாரின் ஆசாரிய ஹ்ருதயம் எனும் நூலை அருளினார்.

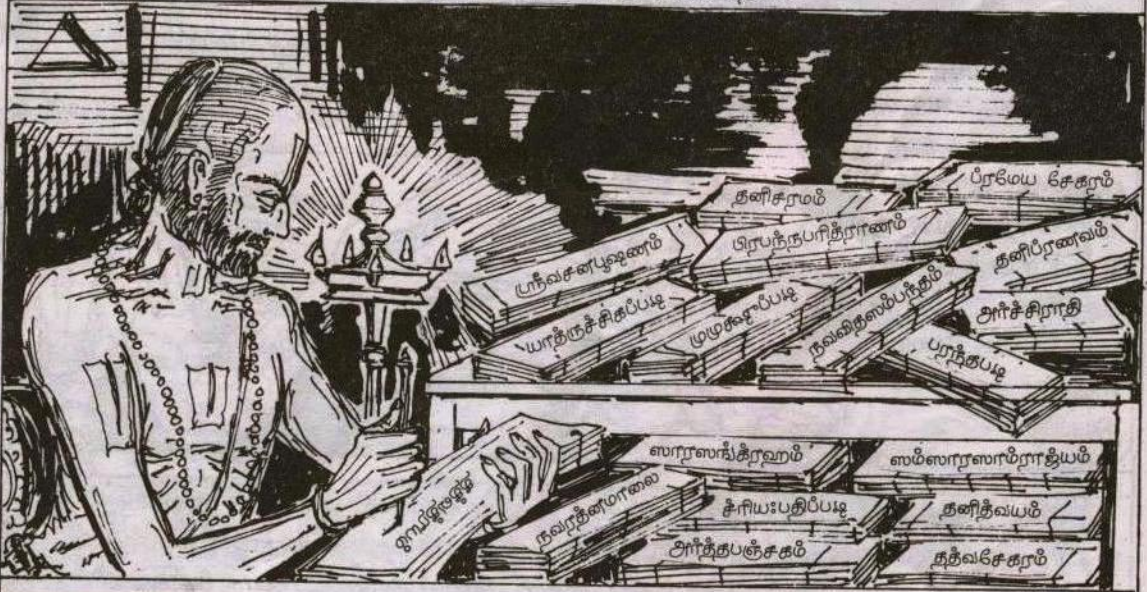
அடியைக் ஆசாரிய ஹ்ருதயம் என்ற கிரந்தத்தை எழுதியிருக்கிறேன். காசூலிக்க வேண்டும்.

வகு எழுவுண்சாஸ்தீர ஸாரம்தானே! இங்கே கொண்ட பார்ப்போம்!



காசூலித்துவிட்டு, 'வளர்த்துதனால் பயன் பெற்றேன்' என்று அறிஸந்தோஷத்துடன் காசூலித் தருவினார்.

பின் பல்லாண்டுதொலம் பிள்ளையும் நாயனாரும் வாழ்ந்திருந்து பல நூல்களை இயற்றி
 ப்ரநீவைஷ்ணவ தர்சனத்தை ப்ரகாசப்படுத்தி வந்தனர். பிள்ளைலொகாசாயர் ஓராண்
 வயியாக வந்த பல ரஹஸ்யமார்த்தங்கள் மறைந்து போகாதபடி கிரந்தங்களுக எழுதி
 வைத்தார். தம் ப்ரமகீருபயாகில பெண்ணும், போதையும் அறியும்படி ப்றினையு ரஹஸ்ய
 க்ரந்தங்களுமும் மற்றும் பல நூல்களையும் அருளிச்செய்தார்.



அழகியமணவாளப்பெருமாளர் நாயனாரர் திருப்பாவைக்கும் கண்ணிருண்சிறுத்தார்புக்கும்
 வியாக்கியானம் செய்தருளினார். தமையனாரான தாம் வாழ்ந்திருக்கும் காலத்திலெய
 அழகிய மணவாளப் பெருமாளர் நாயனாரர் ப்ரஸுதித்தது பிள்ளை உலகாரியருக்கு மியுந்த
 சோகத்தை உண்டாக்கியது.



மாமுடும்பை மன்னு மணவாள வண்ணலொடு
 சேமமுடவர் வைகுந்தன் செவிறக்கால் - மாமெவிறு
 ஏதாபுறத்த சோல்லும் துயந்தினினிள் அழ்பொருளும்
 எயெயுத்தும் இங்குரைப்பார் ஆர்?

என்று புலம்பி, கண்ணீர் பெருக்கி, சிஷ்யர்கள் தீற்றத்
 தீற்றி திருவத்யயனமும் நடத்தினார்.

பிள்ளைலோகாசாரியர் நூற்றுப் பதினாடிகு திருநகூழ்த்துறை அமைத்தார். ஒருநாள் காலக்கூழ்ப் ஸாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது பரிவையுணர்வர் ஒருவர் வடிவ வந்து.....

ஸ்வாமீ! ஆபத்து! ஆபத்து!! யாரோ துருவிக தளபதியாம்! பெரும் படைகளுடன் வருகிறானாம்! வலியில் உள்ள கோயில்களிலெல்லாம் புகுந்து விநாயகங்களை உடைக்கிறானாம்! திருவாரணங்களைச் சூறையாடுகிறான்களாம்! திருவரங்கத்தை நெருங்கி விடாம்களாம்!



இது என்ன அக்ரமம்! அவர்களைத் தடுப்பவர்களை இல்லையா?

இப்பொழுது எங்கு இருக்கிறார்கள்? திரு அரங்கத்திற்குள் நுழைந்து விடாம்களா என்ன?

ஸ்வாமீ! இது என்ன சோதனை? இப்பொழுது என்ன செய்வது? நம் பெருமானை இந்த வெறுக்க உடயத்தியிருந்து ரகூழ்ப்பது எப்படி?



ப்ரீவைஷ்ணவர்களே! எம்பெருமானின் லீலைகளில் இதுவும் ஒன்று. பதஃபப் பஃமல் அதிவிரைவாகக் காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் இரண்டு ஆற்றுக்கு நடுவில் உள்ளதால் அவ்வளவு சீக்கிரமாக அவர்களால் இங்கு வரமுடியாது.

ஸ்வாமி! இந்த ஆபத்தான சமயத்தில் தீவரீர் எழுந்தருளியிருப்பது எங்களுடைய அதிர்ஷ்டம் என்ற சொல்ல வேண்டும். தீவரீர் காடும் வடியில் நாங்கள் செல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். நம்பெருமாளுக்காக உயிரையும் நாங்கள் விடத்தயாராக இருக்கிறோம்.



அவசரப்பஃதீர்! அந்த வெறிக் கூடத்தைத் தடுத்து நிறுத்த நம்மாலாகாது. நம்பெருமார் நம் எல்லோரையும் ரகூழிப்பார். ஆயினும் அதிவேகமாக நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். முதலில் பெரிய பெருமானை அவர்கள் கண்ணில் பஃமல் மறைக்க வேண்டும். அதற்காக சன்னிதி முன் கற்சுவர் கஃப வேண்டும். பிறகு நம்பெருமானையும் நாச்சிமார்த்தளையும் பல்லக்கில் எழுந்தருளச் செய்து விசைவாகத் திருவரங்கத்தை விட்டு வெளியேறுவது ஒன்றுதான் வழி.



ஸ்வாமி சொல்வதே சரியான ஆலோசனை. அவர்களுடன் போராடி நம் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதால் பெருமானைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போகலாம்.

இனி என்ன யோசனை? உடனே ஆசாரியஸ்வாமி சொல்வதை நிறைவேற்றத் தொடங்குவோம்.



பிள்ளைலொகாசாரியரின் கீழ்ப்பார்வையில் தாரியங்கள்
 வெகு வேகமாக நகைபெற்றன. கரிப்ப கிருஹத்தில் மூலவர்
 பெரியபெருமாளுக்கு முன்பாக கற்சவர் கடிப்ப படித்து. ஊர்
 முழுவதும் ஓசை படிப்பம் நடுவியது.

இ தி த ர
 மு டி ந் து
 வி டி து
 ஸ்வரீ!

ரங்கா! இது
 எ ன் ன
 சோதனை?

சீ த் த ர ம் .
 அ வ ரீ க ள்
 வ்ருவதற்குள்
 ந ர ம்
 வெளியேற
 வேண்டும்.



துருஷ்ட. வெறியர்களின் பகையெடுப்பு பற்றிய பயங்கரங்கள் பரவல் பரவல்,
 திருவரங்கம் பரபரப்பை அடைந்தது. பிள்ளைலொகாசாரியர் தம்
 சீடர்களடனும், கைங்கரியபுரங்களுடனும் நம்பெருமானை நூச்சிமாரீகளுடன்
 பல்லக்கில் எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டு, விரைவாக பரீதங்கத்தைவிட்டு
 வெளியே பயணமானபொது திருவரங்கமே கண்ணீர்க்கடலில் மூழ்கியது.





காட்டு வடியில் சென்றபோது ஞானமொன தொல்லைகளை எதிரீ கொண்டனர். கள்ளீர்கள் நம்பெருமாளிகீ திருவாபரணங்களைக் கொள்ளை கொண்டனர். பிள்ளைலொகாசாரீயரீ அங்கே வந்து தம்பமுடய உடைகையையும் தூசெ அவர்களிடம் தொடுத்து நம்பெருமாளைக் கள்ளீர்கள் அபகரிக்காமல் காப்பற்றினார். வேறொரு கள்ளீர் கூடத்தாரீ ஸ்வாமியை லெவித்து, தங்களிடமிருந்த திரவியத்தை ஸமரீப்பிக்க முயல, தீய வடியில் ஈட்டிய பொருள்களைப் பெருமாள் விரும்பமாட்டார் என்று கூறி மறுத்து, யாத்திரையைத் தொயீந்தார்.

நாம் இப்படிப் புறப்பட்டது நம்மிநாமானுசன் பிரதிஷ்டையெ செய்த திருநாரணையம், அவரிடம் சங்காமி பெற்ற திருவிங்கடவளையும் காண அன்றோ!



சாயலொடு மணிமாமை தளரீந்தீதீந்நான்; உம்மைக் காக்கும் வடியை இளிநீநீரீதீதீதீக் கொள்ளவனும். அடியினுக்கு லொகூடு ரீநாரீதி அருள லெனும். தீதவரீர் அதி சீக்ரமாக லீவ திருவரங்கம் திருப்பெனும்.

ஜொதிஷ்குடி என்கிற திராமத்தை நம்பெருமாள் அகைய லீநரீந்த போது, பிள்ளைலொகாசாரீயருடய உடல் மிகவும தளரீச்சி அகைந்து விட்டது. 118வயதுடய அவரீ இலிடுமலும் பெருமாளைத் தொயீரமுடியாது என்ற நிலையை அகைந்தார். பெருமாளைத் திருவடி தொயுது பிராரீத்தீத்தார்.

நம்பெருமாள் அரிச்சகமுடிகள பிள்ளைகலாதாசாரியருக்கு ஸமாதானம் கூறினார்.

உலகாரியநீர் தொடர்ந்து
எழுந்தருளிட வண்டாம்.
உமக்கும் உம்மொடு தொடர்
உகையவர்கள் எல்லாருக்கு
நாம் திருநாடு தந்தோம்.



தமக்கும் தம்மொடு தொடர் உகையவை அனைத்திற்கும் வீடுபெறு அருளுவதாகக் கூறியபின்னர் பிள்ளைகலாதாசாரியர் அருகிலிருந்த ஹம் முதலியவைகளைத் தம் கையால் தடவியும் தூர்த்திலிருந்த பொருள்களைத் தம் கண்களால் நோக்கியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் மற்றவர்களையும் கபாசுலித்தும் தம்மொடு தொடர் உண்டாகும்படி செய்து, அவர்களும் வீடுபெறு அகைய வடிசெய்தார்.



பிள்ளைல்லாதாசாரியருடைய சரமதகையில் அவருடைய சிஷ்யர்கள் கூடி...

திருவாரூர்க்குப் பிறகு இந்த தரிசனத்தை நிரவதிப்பார் யார்? எங்களுக்குத் தஞ்சை வாரிசைகளை அருளிச்செய்ய வேண்டும்.

கூரகாலத்தோடு தாஸநீர்! சிறுவயதில் நம்மை ஆசிரியித்து, தற்போது வைதிக லௌகிக காரியங்களில் அதி நியுணராய், மதுரையில் மந்திரியாய் அரசாண்டு வருகிற திருமலை ஆழ்வாரைத் திருத்தி நம் தரிசனப்ரவர்த்தக ராக ஆக்க வேண்டும்.



விளாஞ்சொலைப் பிள்ளை கடைசித்தாலம் வரை திருவனந்தபுரத்தில் வசித்து, பரீட்சை புஷண அரித்தங்களை திருமலையாழ்வாருக்கு உபதேசிக்கலாம்.



மற்ற ரஹஸ்யாரித்தங்களை கூரகாலத்தோடு தாஸநீரும், திருவாய்மொழியை திருக்கலணங்குடிப் பிள்ளையும், அருள் விசேஷாரித்தங்களைத் திருப்புகழி ஜீயரும், மூலாயிர வியாக்கியானங்களை நாலூர் பிள்ளையும் திருமலையாழ்வாருக்கு உபதேசித்து தரிசனப்ரவர்த்தகராக ஆக்க வேண்டும்.

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை தியானித்துக் கொண்டு, ஆனிமாத சுக்லத்வாதசியில் பிள்ளைல்லாதாசாரியர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள், பெருமாளீ திருப்பரிவட்டம் மாலை ப்ரஸாதங்களை வரவிட, அரங்கேடைய ஸம்ஸ்கரித்து திருப்பள்ளிப் படுத்தி, திருவத்யயனத்தை நடத்தினார்கள். இவ்வாறு அரங்களைக் காக்கத் தம் இன்னுயிரை ஈந்தார் பிள்ளைல்லாதாசாரியர்.

